

Zv?dové a Rachab

P?vod materiálu
Marta Sedlá?ková
Po?adí v lekci
34

Téma

O žen?, která zm?nila názor a zachránila n?kolik život?

Cíle

- D?ti uslyší o state?né Rachab, která schovala a zachránila zv?dy. (p?edškoláci)
 - D?ti uslyší o state?né Rachab, která zm?nila sv?j názor a zachránila tak zv?dy, sebe i celou svou rodinu a p?ipojila se k Božímu lidu. (mladší školní)
 - D?ti si vyzkouší situace vyžadující obtížná rozhodnutí skrze hraní rolí. (starší školní)
-

34.1 Pro u?itele

Biblický text: Joz 2

34.1.1 Výkladové poznámky

Katechetické poznámky k celé knize Jozue

- Kniha Jozue je roz?lena na p?t úloh.
- Pokud jste „vizuální typ“, p?ehledn? jsou zpracována jozuovská tažení v Biblickém atlasu¹ — mapky, místa, vzdálenosti, trasy. Zvlášt? pro mladší d?ti se ale mapy jako názorná pom?cka p?íliš nehodí.
- *Praktická práce s násilnými motivy:* Pro mladší je t?eba vybrat a zd?raznit jiné motivy než násilné, pro starší je možno tuto dvojzna?nost tematizovat, záleží velmi na vysp?losti a zam?ení skupiny (zvl. starší d?ti, které p?icházejí nov? do církve, nejsou biblickými p?íb?hy „odkojeny“, se právem ptají, pro ? je v Bibli tolik násilí). Pro nejstarší je možné tematizovat práv? dobové pozadí vzniku a užívání knihy Jozue.
- Zpracování pro p?edškoláky pracuje s „*vypráv?cí krajinou*“ — p?i každém vypráv?ní budujeme na stole nebo na koberci na zemi krajinu ze šátk? (látkových ?tverc?) a dalších p?edm?t?, které nám symbolizují krajinu a další okolnosti p?íb?hu. V dalších hodinách pomáhá evokovat probraný p?íb?h, udržuje souvislost. Vizuelní znázorn?ní je zároveň dostate?n? abstraktní, aby d?ti mohly zapojit vlastní fantazii. Budete pot?ebovat žlutý (pouš?) a zelený (zaslíbená zem?) šátek, modrý pruh ?i šálu (Jordán). Dále m?žete pracovat s r?znobarevnými figurkami od ?lov??e, nezlob se apod. Budete pot?ebovat i kameny, kostky, dekora?ní materiál, atd. Pokud se v u?ení ned?lní školy st?ídáte, domluvte se, jak s tím naložíte — podstata je práv? v opakování, i když jednorázov? to samoz?ejm? uškodit nem?že.
- Zpracování pro mladší školní v?k pracuje s *rámcovým p?íb?hem*, kdy se izraelské d?ti ptají zestárlých zv?d?, „jak to tenkrát bylo“. Zv?da a vnuka m?žeme také s d?tmi v NŠ pojmenovat, vyrobit si je (nap? . jako velké loutky), použít biblické postavi?ky, apod. Stejn? jako u p?edškolák? jsou tu tito zv?dové d?dové jako spole?ný jmenovatel, pomáhají vid?t souvislosti.

Katechetické poznámky k Joz 2

- *První kapitola* knihy Jozue do vyprávění pro dŕti pŕímo nezahrnujeme. Je však dŕležitá pro pochopení celé knihy: Jozue pŕijímá povŕzení od Hospodina, ten ho posiluje, opakuje svá *zaslíbení*, vyzývá k plnŕní zákona. Jozue vyzývá lid k pŕipravenosti na vstup do zemŕ. Jozue je plnoprávným nástupcem Mojŕžíše, ŕtyŕíkrát je vyzván k stateŕnosti — protože Hospodin je tím, kdo pŕsobí vítŕzství skrze Jozua (jeho jméno to ostatnŕ ŕíká — Hospodin je spása). Téma obnovy smlouvy se objeví i v další lekci Pŕechod Jordánu.
- Jako pŕípravu na tažení do zemŕ vysílá Jozue dva zvŕdy. V Bibli nejsou nazváni jménem, protože hlavní roli v tomto pŕíbŕhu hraje Rachab. Zpracování klade dŕraz na její stateŕnost a pŕedevŕím na obrat vŕry.
- *Rachab* nebyla pouhou prodejnou ženou, byla pravdŕpodobnŕ kultickou prostitutkou, tedy nŕkým, kdo hrál v náboženství a spoleŕnosti Jericha významnou roli. Byla v urŕitém smyslu nedotknutelná a dŕvŕ ryhodná, proto královi muži uvŕŕí tomu, co ŕíká (je to vŕŕtba, podle ní hledají zvŕdy) a neprohledají její dŕm. Proto je podstatné zdŕraznit její *pŕíslušnost k náboženství Jericha* obecnŕ, spíŕ než ke zpŕsobu, jakým se toto náboženství praktikovalo (skrze sex). Tedy ve vyprávŕní pro dŕti ji oznaŕit spíŕe za vŕdmu, vŕŕtkyni, za knŕŕku, za nŕkoho, kdo se hodnŕ zabýval jejich rituály a náboženstvím, kdo to jejich boŕstvo znal. Vyhnete se tak vysvŕtlování mladŕším dŕtem, co to znamená nevŕstka (kterou si budou plést s nevŕstou) i moralismu. Jako dospŕlí ŕtenáŕi si mŕžeme být vŕdomi i této roviny vyprávŕní, která pŕsobí také jako popíchnutí — ovŕšem na obŕ strany — podívejte se, kdo Izraelcŕm pomohl! Jeriŕští, byla to vaŕe pŕední knŕŕka! Izraelci, byla to jakási ŕpinavá prostitutka (ke které ovŕšem vaŕi zvŕdové zaŕli)!
- *Podstatný obrat*: A právŕ tato žena skuteŕnŕ slyší a poznává, kdo je opravdu Hospodin, ŕe je Bohem nebe i zemŕ. Nezachvátí ji ovŕšem strach a malomyslnost jako ostatní v Jerichu, ale pomŕŕe izraelským zvŕdŕm, ba dokonce svou budoucnost (doslova svŕj život) spojí s Hospodinem a jeho lidem. To, ŕe mŕla významnou roli v jeriŕském náboženství, jeŕtŕ zvyrazŕuje její obrat — opouŕtí svoje hodnoty, svŕj život, to, co zná — a odvážnŕ, „abrahamovsky“ se vydává na cestu s Bohem. Její lest, kterou zachraŕuje zvŕdy, je již ŕinem vŕry v Hospodina, nikoliv vychytralostí, jak si zachránit život.
- *Útŕk zvŕdŕ*: Rachab vyuŕívá své autority a svého spojení s místním posvátnem (tabu) — její popis odchodu cizincŕ bere král jako vŕŕtbu, podle které pronásleduje zvŕdy; místa úkrytu — stŕecha, hora — jsou pravdŕpodobnŕ místa kultu, kam obyŕejný ŕlovŕk nesmí. Ale když Rachab již vŕŕí v Hospodina, mŕŕe tato místa pouŕít jako skrýŕ, kde zvŕdŕm nic nehrozí, ani od pronásledovatelŕ ani od místních boŕstev. Tyto konotace mohou být zajímavé pro nejstarŕí dŕti. *Tŕi dny* na hoŕe — to je klasická biblická figura — po tŕech dnech se vŕdycky ukáŕe, pŕijde rozuzlení — Rachab zvŕdy nepodvedla.
- *Smlouva mezi zvŕdy a Rachab*: Rachab a zvŕdové uzavírají smlouvu, pŕísaŕají si, ŕe Rachab a její ŕírokou rodinu zachrání tak, jako ona pomohla jim. *Karmínový (ŕarlatový) provázek* — kromŕ toho, ŕe ŕervená je dobŕe vidŕt pŕi oznaŕení Rachabina domu, pŕipomíná krev na veŕejích v Egyptŕ, kterou oznaŕili Izraelci svoje pŕŕbytky jako vyvolený lid (a andŕl smrti je minul). K tomuto lidu teŕ Rachab s celou rodinou patŕí, pŕi niŕení Jericha jako prokletého (Bohu nepŕátelského) místa je vyjmuta, patŕí již k Boŕím pŕátelŕm.
- *Co zvŕdové vyzvŕdŕli*: zvŕdové se vrací s tím, co jim prozradila Rachab — hradby Jericha se sice tváŕí nedobytnŕ, ale vnitŕnŕ se celé mŕsto „zhroutilo“, jeŕtŕ se nic nedŕje, a ono již ŕije ve zmatku a hrŕze, nemají odvahu, pozbyli ducha — vlastnŕ už to vzdali. Zvŕdové pŕináŕejí Jozuovi zprávu — Hospodin nám dal celou zemi do rukou. (Jericho tu slouŕí jako klíŕ k celé zaslíbené zemi — jestliŕe padne Jericho, pak už je cesta otevŕená.)
- *Jericho*: Jordán je hradba zaslíbené zemŕ, Jericho je branou do zemŕ, nejde jít jinudy — obejitím by se nic nevyŕeŕilo. Mŕsto je jedním z nejstarŕích kontinuálnŕ osídlených míst, v historii mŕlo hradby, bylo nŕkolikrát zniŕeno. Další zemŕpisné a historické údaje najdete v biblickém atlase nebo slovníku.

34.1.2 Úskalí

Biblický text pracuje ve vyprávŕní pro nás ponŕkud nezvykle: napŕed ŕekne, jak to dopadlo, vykreslí kontury a pak teprve celou situaci znovu popíŕe, vybarví (Rachab napŕed muŕe spustí z hradeb a pak se s nimi teprve

domlouvá, apod.). Pro děti je třeba vystavět vyprávění klasicky.

Vybraný oddíl končí otevřeně. Ještě nevíme, jak to s Rachab dopadne, jestli Izraelci dodrží slovo. Protože bychom museli čekat dva týdny, než dojde k dobytí Jericha, prozradíme dětem na konci vyprávění, že Rachab byla zachráněna a připojila se skutečně k Izraeli — uspokojivě tak zakončíme její příběh; v příběhu o Jerichu ho pak opět zmíníme.

34.1.3 Odkazy

Odkazy na starší katechetické přípravky, pracovní listy a další materiály najdete na adrese <http://goo.gl/aDpk2x>, pod číslem úlohy (34).

34.2 Pro děti

34.2.1 Předškolní děti

Předškolákům budeme krátce vyprávět příběh, můžeme při vyprávění modelovat krajinu a místo z šátků a kostek na stole. Dřez je položen na statečný čin Rachab, je pominuto její povolání, její obrat („už se Bohu neposmívá, ale dělá ano“) pro nejmladší klidně vypusťte, stačí kontrast s ostatními obyvateli Jericha; problém náboženství Jericha zredukován na posmívání se Hospodinu a je vyjádřeno jako důvera v hradby. Na závěr můžeme využít hru na schovávanou.

Lid Boží táhl pouští (dáme na stole žlutý šátek) k zaslíbené zemi (přidáme zelený šátek, na žlutý dáme několik figurek bílé barvy, např. od lovců nezlob se). Když Boží lid přišel na hranice, zastavili se. Jozue, jejich velitel, řekl: „Potřebuji dva zvědy, musí zjistit, jak ta zaslíbená země vypadá! Hlavně místo Jericho, kterému chceme zbořit hradby. Musí být statečný, bude to nebezpečné!“ Hned se dva přihlásili a vydali se na cestu.

Zvědové přebrodili řeku a ocitli se v krásné, zelené krajině. V zaslíbené zemi ale stála města s vysokými hradbami (vystavíme z kostek hradbu nebo alespoň kruh). Nejvyšší a nejpokornější hradby mělo místo Jericho. A v tom městě, které mělo vysoké a nedobytné hradby, žili lidé, kteří se smáli Pánu Bohu (do kruhu dáme pár figurek jiné barvy než ty, které symbolizovaly izraelský lid). „Ten váš Pán Bůh, ten je k ničemu, nemá žádná města s vysokými hradbami, ten vás nemůže ochránit, ha ha, a když sem do města přijdete, tak vás zabijeme!“

Zvědové ale mají úkol: „Musíme zjistit, jak to v tom městě vypadá! Jak jsou široké hradby, kolik je tam lidí, kolik mají luků a šípů, kdy se zavírá brána, jakou mají obyvatelé náladu...“ Když už se stmívalo, vklouzli proto branou do města (můžeme znázorňovat pomocí figurek) a doufali, že je nikdo nepozná.

Nepozná? Poznali byste je? Ano, vypadají jinak. Asi mají jiné oblečení. Možná jsou z té pouště opálení nebo mají rozbité boty. Mluví asi jinou řečí. Hned je někdo poznal. A už za nimi jdou vojáci a hledají je. Co budou dělat? Kam se schovají? Co mají dělat, co myslíte?

Honem vklouzli do jednoho domu. Měli strach. „Kdo tu asi bydlí? Co když nás vyhodí na ulici, co když nás neschovají?! Pak nás vojáci chytanou.“

V domě bydlí paní Rachab (např. červená figurka). Rachab se Pánu Bohu neposmívá. (Děle ano, ale teď už ne. Uvěřila Pánu Bohu. Ví, že ji může ochránit líp než nějaké hradby.)

„Pojďte za mnou, schovám vás, rychle, rychle!“ volá šeptem na zvědy a schová je na půdě (můžete figurky postavit na hradby, nebo nějak ukrýt).

Zvzdové se krčí na pďd a slyší, jak u dveří buší vojáci: „Rachab, otevři! Kde máš ty zvdy, ty špiony, hned je doveď!“

Rachab zívá, dťlá, jako by právě vstala z postele: „Ano, byli tady nřjací cizinci, ale hned šli pryř. Už budou za hradbami. Nevidíte, ře je nocř! Na noc v mřstř nezřstali.“

Vojáci Rachab uvřřř a jdou pryř.

Zvzdové slyší, jak nřkdo jde po schodech na přdu. Je to Rachab.

Zvzdové jí řřkají: „Ty jsi tak stateřná! Zachřnila jsi nás! Dřkujeme ti.“

Rachab řřká: „Vřřřm Přnu Bohu. Proto jsem vřs zachřnila. Zachřnřte mř taky, až zbořřte naře hradby. Zachřnřte mř a moji rodinu.“

Zvzdové jí podřvají ruku: „Slibujeme, ruku na to! Zachřnřme tebe i tvou rodinu. Povřs z okna řervenř provřzek, ař poznřme, kde bydlřř. Jsi stateřná a vřřřř Přnu Bohu. Patřřř k nřm!“

Zvzdové jdou za Rachab, tajnř je přvede přes hradby. Zvzdové jsou zachřnřni a vrřtř se ke svřmu lidu, kterř třbořř u hranic. Ař padnou hradby Jericha, zachřnř zas zvzdové Rachab. Vřechno dobře dopadne. Břřh je silnřřřř než vřechny hradby a posmřvřřci.

Na zřvřr si s dřtmi mřřeme zahrřt na Rachab ukřřvřjřcř zvdy — dřti spoleřnř ukryjř v mřřtnosti nřco malřho — třeba figurku. Uřitel ji pak hledř, mřře mřt nřjakř řasovř limit, dřtem udřlř radost, kdyř ji nenajde (mřř by zahrřt svoje zklamřnř, ře „zvdy“ nenařel).

Pomřcky: Rřznobarevnř figurky od řlovřře nezlob se, kostky, barevnř řřtky — řlutř, zelenř.

34.2.2 Mladřř řkolnř dřti

Vyprřvřnř vyzřřvř rřmcovř přřbřřh dřdeřkř–zvďd a napřnavř potenciřl situace v Rachabinř domř, vrchol je tam, kde zvzdové poznřvřjř, ře Rachab vyznřvř Hospodina. Zřvřr je uř struřnř, nenechřvř dřti na pochybřřch, ře to s Rachab dobře dopadlo.

Na laviřce před domem sedř dva dřdeřci a vyhřřřvřjř se. Přřbřřhly k nim dřti a posedaly si na zem.

„Dřdo, dřdo, vyprřvřřj, jak jsi tenkrřt byl stateřnř a tajnř jsi řel do Jericha! Prosřm, prosřm!“

„Ano, ano, vyprřvřřjte!“ řadonř i dalřř dřti.

„Ale dřti, my jsme tenkrřt nebyli vřbec tak stateřnř! Povřm vřm o nřkom daleko stateřnřřřřm!“

Dřti se uvelebily a řekajř na vyprřvřnř.

Tenkrřt si nřs zavolal Jozue. Po Mojřřřřovi velitel nařeho izraelskřho lidu. Chystali jsme se totiř vejřt do zaslřbenř zemř, ale v nř bydlelo spousta lidř, mřřta tu uř byla, a přknř opevnřná.

A Jozue nřm tedy řekl: „Jdřte, prohlřdnřte tu zemi i Jericho. A to vřm povřdřm, hlavnř nenřpadnř! Oř ekřvřm podrobnou zprřvu!“

Sebrali jsme se, přřbrodili hraniřnř řeku Jordřn a řli jsme. Zemř to byla přknř, kolem Jordřnu řrodnř a nřm přřřla po tř pouřti jako rřj. Snařili jsme si to vřechno přknř zapamatovat, jak vedou cesty, kde majř strřře, kolik jich je a tak. K veřeru jsme dořli k Jerichu. To se hodilo. Chvilku před setmřnřm jsme vřklouzli do mř sta.

Hlavně nenápadně, řekl Jozue. Kam te? Kousek od brány stál dům, kam chodilo hodně lidí. Vypadal docela honosně, tak jsme tam taky zašli, nebylo to nápadné v tom zástupu a třeba se něco dovíme. Dům to byl opravdu krásný a nám brzy došlo, proč sem chodí tolik lidí. Bydlela tu jedna kněžka, která sloužila místnímu božstvu, všitila všem budoucnost, pěstovala jim úrodu a tak. Přesávali v tom domě a ráno šli domů s dobrou radou nebo dobrou náladou.

„Tak doufejme, že pod svícnem je tma, a právě tady nás nikdo neobjeví,“ řekli jsme si a rozhodli se, že prostě k té kněžce, jmenovala se Rachab, zajdeme, trochu ji přitlačíme ke zdi a ona nám řekne, jak to s městem vypadá, jaká je nálada, jak silné jsou hradby a podobně.

Jenže... jenže jsme zřejmě nebyli tak nenápadní, jak po nás chtěl Jozue. Z venku jsme slyšeli pokřik, a když jsem vykoukl ven, viděl jsem, jak se to u brány hemží vojáky. Určitě hledají nás!

Tu se otevřely dveře, do kterých vcházeli Rachabini zákazníci, vykoukla nějaká žena a mávla na nás: „Sem, pojďte sem!“

Nevěděli jsme, co bychom dělali lepšího, vcházeli tam všichni ostatní, tak jsme za ní šli. Za dveřmi nás ale hned táhla ke schodům na plochou střechu. Vyšli jsme za ní na střechu, takovou terasu, a ona nám ukázala jakousi kupu slámy a řekla: „Sem se schovejte!“ A běžela hned zas dolů.

Dobře věděla, proč tak spěchá. Jen jsme se zakutali do té hromady, už jsme slyšeli z ulice velký pokřik, vojáci vešli do domu. Ale kupodivu se v domě hluk rychle zklidnil a my jsme slyšeli, co se děje, i když jsme neviděli vůbec nic.

„Co si přejete? Proč jste tak vtrhli do domu vážené kněžky Rachab!“ řekl přísný ženský hlas.

„Král ti vzkazuje, že do města přišli zvědové, vešli do tvého domu a ty nám je rychle vydej! To je rozkaz krále!“ burácel silný hlas, zřejmě velitele.

Hm, tak to je zlé, mysleli jsme si — když nás chce král, tak to nás vydá. Ale ne.

Ženský hlas úplně klidně povídá: „Ano, byli tady, nevěděla jsem, že to jsou špioni, dostali radu, o kterou si řekli, nic zvláštního, něco o úrodě chtěli.“

Hm, tak na to jí neskočí, řekli jsme si, určitě prohledají celý dům, a je po nás. Ale ne.

Pak řekla totiž zas takovým daleko více přísným hlasem: „Pronásledujte je, vyšli už z města, dříve, než se na noc zavěle brána!“

Úplně jsme na té střeše slyšeli, jak velitel vojáků sklapl podpatky, málem snad řekl: „Rozkaz, pane!“ a vypochoďovali z domu.

Hřezou jsme se ani nehnuli, chystali jsme se, že v té hromadě přespíme, protože teď se z města nedalo vyjít vůbec a na to, co bude ráno, jsme nechtěli ani myslet.

Ale neusnuli jsme. Protože za námi přišla Rachab. Nebyla to totiž nějaká služka, kdo nás ukryl, ale právě kněžka Rachab. Pomohla nám dostat se z té kupky, nechala donést trochu jídla a pití. Byla tma, nesvítili jsme a šeptali jsme. Vůbec jsme ještě nebyli v bezpečí.

Jenže to nejpřekvapivější z toho dne jsme se teprve mohli dozvědět. Rachab nám totiž šeptem zažala vysvětlovat, jak je to s celým městem a jeho hradbami.

„Jste Izraelci, je to tak? Nám je jasné, že naše město i celou zemi získáte. Tady se vás všichni bojí. Král i velitel vojska sice rozkazují, ale sami se klepou strachy. Po tom, co jsme slyšeli, jak vás Bůh zachránil z Egypta, víme, že nemáme šanci. Jenže se jen ještě víc opevňují. Ale já vím, že Hospodin je Bůh nebe a země

?. Je jediný a není nad n?j. P?ed vámi hradby padnou.“

Odml?ela se a pak prosebn? ?ekla: „M?žete m? taky zachránit, až dobudete m?sto? M? a moji rodinu?“

Tak to jsme teda ne?ekali, pohanská kn?žka nám na té st?eše od?íkala vyznání víry v Boha. Ona byla ta nejstate?n?jší v Jerichu, ne my! P?edstavte si, ona nás nejen schovala p?ed vojáky, a tak nás zachránila. To byla velká state?nost. Ale ona cht?la úpln? zm?nit sv?j život — uv??ila v Boha, vzdala se svého domu a bohatství, zam?stnání a váženého postavení a cht?la se stát Izraelkou. To byla nejv?tší state?nost.

Než nás spustila z okna, které vedlo z hradeb ven, slíbili jsme jí, že ji zachráníme. Poznávací znamení: na to okno zav?sí rudý provázek, abychom se nezmýlili. A taky jsme to tak ud?lali, když padly hradby Jericha.

„Ale o tom zas p?íš?, te? si b?žte hrát,“ staví d?de?ek na zem vnuka, který se mu uvelebil na klín?. A pak úklonou zdraví starou ženu se džbánem. „Vidíte, to je ona, Rachab,“ šeptá d?tem na rozlou?enou.

Pom?cky: Loutky/postavi?ky/obrázky zv?d? a vnuka.

34.2.3 Starší školní d?ti

Se staršími školními d?tmi m?žeme stru?n? vypráv?t p?íběh o Rachab nebo ho zopakovat, pokud ho už znají. Jejich pozornost p?ivedeme k Rachab, která pro záchranu zv?d? a díky své ví?e v Hospodina jedná nestandardn?. Jedná totiž už jako Izraelka, která chrání zv?dy. D?v??uje Bohu a rozpoznává, co má budoucnost.

V život? se dostaneme do situací, kdy je pot?eba se rychle rozhodnout, kde je pravda, kdo je slabý, na ?í stran ? máme stát, koho se zastat. Zahrajeme si divadlo — každý dostane n?jakou roli a podle ní bude jednat. Není p?esný scénář, jen situace. A jsou situace, kdy pravda je zastat se slabého, zap?ít ohroženého, a ne „po pravd ?“ ?íct, kde se schovává — a jsou situace, kdy je zas t?eba ?íct n?co úpln? jiného. Nevíte hned, kdo proti vám stojí, musíte s ním hovo?it, ale opatrn?. Jsou to situace ze všedního dne, ale je pot?eba být i v nich state?ný.

Rozdejte dv?ma dvojicím papírky, aby si je potichu p?e?etly, pak p?ehrají rozhovor, ostatní poslouchají, až scéna skon?í, mohou ji komentovat — jak ji pochopili, co vid?li, jestli souhlasí, atp. Nad situacemi C–F m?žete jen debatovat nebo je taky p?ehrát. Co si o tom myslí d?ti, co vy? (Dbejte na bezpe?í ve skupin?, u?te d?ti mluvit stylem „já si myslím, mn? se to zdálo...“, atd. — nikoliv „ty jsi..., ty to d?láš špatn?...“.)

A1 Sediš v parku na lavi?ce, kolem b?ží dva kluci s klacky a schovají se do k?oví. P?ichází stejn? starý kluk.

A2 Ve t?íd? nejsi moc oblíbený, ob?as se s tebou n?kdo chce prát, ale ty to nemáš rád. Jednou si na tebe po?kali v parku. P?icházíš do parku, na lavi?ce sedí kluk/holka. Tušíš, že tu jsou n?kde i tvoji spolužáci, co t?nemají rádi.

B1 Sediš v parku na lavi?ce, kolem b?ží dva kluci z druhé t?ídy a schovají se ve k?oví. P?ichází o dost starší kluk.

B2 Jsi šes?ák a hrozn? t? vyto?ili dva druháci, chceš je zmlátit, ale utekli do parku. Jdeš za nimi, na lavi?ce sedí kluk/holka.

Další situace (zahrajte rozhovor):

C Kamarád z ned?lky t? prosí, abys ho v týdnu doprovodil dom?, protože na n?j ?ekají spolužáci a berou mu tašku a v?ci.

D Kamarád z ned?lky t? prosí, abys ho v týdnu doprovodil dom? a pomohl mu zmlátit spolužáky, kte?í mu berou tašku a v?ci.

E Stará paní prosí, zda bys jí nedonesl nákup do domu.

F ?lov?k ve v?ku tvých rodi?? t? prosí, zda bys mu nepomohl n?co odnést do domu.

Pom?cky: Situace rozepsané na kartiškách.

34.2.4 P?esah

Rachab se objeví také v Ježíšov? rodokmenu. Vedle dalších pom?rn? nestandardn? jednajících žen a pohanek — Támar, Rut a Batšeby.

Výtvarná ?innost Z ?ervených bavlnek spleteme pevn?jší provázek; obrázek zv?d? polepíme s p?edškoláky slámou, do které se schovávali.

34.3 Liturgie

34.3.1 Písn?

Bojujte, bojujte dál (SV 17); *Šemá Jisrael* (SV 322); *P?ed tebou* (SV 456)

34.3.2 Biblický text k zapamatování

Hospodin, váš B?h, je Bohem naho?e na nebi i dole na zemi. (Joz 2,11)

34.3.3 Rituál

Pán B?h je síla má

34.3.4 Okénko do bohoslužeb

P?ed odchodem do ned?lní školy mohou dostat d?ti rekvizity k vypráv?ní tohoto cyklu jozuovských p?íb?h? — žlutý a zelený šátek, p?ípadn? postavi?ky zv?d?, tázajícího se vnuka a Rachab.

Fará? nebo u?itel NŠ se m?že d?tí i celého shromážd?ní zeptat, kdo je state?n?jší, jestli kluci nebo holky. Nechá d?ti odpovídat, t?eba i hlasovat. P?íb?h uvede: Dnes si budete povídat o t?ech state?ných lidech, tak b?žte do ned?lní školy zjistit, jestli v dnešním p?íb?hu byli state?n?jší kluci nebo holky.

34.3.5 Modlitba

Pane, d?kujeme ti za každého, kdo je state?ný a obrací se k tob?, pomáhá ohroženým a má t? rád. Prosíme, abychom ti vždycky v??ili a spoléhali se na tebe, jako zv?dové, jako Rachab. Amen.

1 Page, Nick: *ABC Biblický atlas*. Praha: ?eská biblická spole?nost, 2011.

Odkaz na pracovní list

[31 P?ed vstupem do zaslíbené země](#)

[31 P?ed vstupem do zaslíbené země - st](#)

Cílová skupina

[P?edškolní](#)

[Školní](#)

[Starší školní](#)

Katechetické cykly

[Dál p?ece nejdeme sami I \(Od stvo?ení k Josefovi + Od Mojžíše k Rút\)](#)

Biblický odkaz (kat)

[Jozue 2](#)